

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In The Name of God

امام بیت
(علیهم السلام)

جلد ۳۴

سلسله منابر

چهل منبر قربانی

سیمای عید قربان در قرآن و روایات

حسن بابایی

سرشناسه: بابایی، حسن، ۱۳۵۱ -

عنوان و نام پدیدآور: چهل منبر قربانی: سیمای عید قربان در قرآن و

روایات/حسن بابایی؛ ویراستار فاطمه زین‌الدینی.

مشخصات نشر: اصفهان: سیمای فلق، ۱۳۹۸.

مشخصات ظاهری: ۲۲۴ ص؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.

فروست: سلسله منابر اهل بیت (علیهم السلام)؛ [ج] ۳۴.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۶۵۴-۵۳-۷ دوره؛ ۹۷۸-۶۲۲-۶۴۷۲-۳۶-۴

وضعیت فهرست‌نویسی: فیا

موضوع: عید قربان - Id al-Adha

ببندی کتبی: ۵/۵ BP10

تاریخ ثبت: ۲۹۷/۰۸

شماره ثبت: ۵۷۶۹۸۵۸ ملی

مشخصات کتاب

عنوان کتاب: چهل منبر قربانی

نویسنده: حجت الاسلام و المسلمین حسن بابایی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۶۵۴-۵۳-۷ دوره؛ ۹۷۸-۶۲۲-۶۴۷۲-۳۶-۴ شابک دو

ویراستار: فاطمه زین‌الدینی

صفحه آرای: پرویز سلطانی مقدم

طراحی گرافیکی: محمد کمال

نوبت و تاریخ چاپ: اول، ۱۳۹۸

شمارگان: ۲۰۰۰ جلد

قیمت: ۲۹۰۰۰ تومان

مرکز پخش: انتشارات سیمای فلق

۰۹۱۳۱۰۳۶۸۵۰/ ۰۹۱۳۱۶۴۹۸۹۳/ ۰۳۱۳۷۸۰۰۸۰۳

راهنمای منابع

منبر اول.....	۶	منبر بیست و یکم.....	۹۱
منبر دوم.....	۸	منبر بیست و دوم.....	۱۰۱
منبر سوم.....	۱۲	منبر بیست و سوم.....	۱۰۵
منبر چهارم.....	۱۵	منبر بیست و چهارم.....	۱۱۷
منبر پنجم.....	۱۸	منبر بیست و پنجم.....	۱۲۰
منبر ششم.....	۲۲	منبر بیست و ششم.....	۱۲۵
منبر هفتم.....	۲۶	منبر بیست و هفتم.....	۱۳۰
منبر هشتم.....	۳۱	منبر بیست و هشتم.....	۱۴۵
منبر نهم.....	۳۵	منبر بیست و نهم.....	۱۵۱
منبر دهم.....	۳۹	منبر سی و یکم.....	۱۶۱
منبر یازدهم.....	۴۷	منبر سی و دو.....	۱۶۸
منبر دوازدهم.....	۵۰	منبر سی و سوم.....	۱۷۲
منبر سیزدهم.....	۵۳	منبر سی و چهارم.....	۱۷۸
منبر چهاردهم.....	۵۸	منبر سی و پنجم.....	۱۸۱
منبر پانزدهم.....	۶۱	منبر سی و ششم.....	۱۸۹
منبر شانزدهم.....	۶۵	منبر سی و هفتم.....	۱۹۶
منبر هفدهم.....	۷۱	منبر سی و هشتم.....	۲۰۰
منبر هیجدهم.....	۷۶	منبر سی و نهم.....	۲۰۸
منبر نوزدهم.....	۷۸	منبر چهل.....	۲۱۷
منبر بیستم.....	۸۱		

بسم الله الرحمن الرحيم

عید قربان، جشن رهیذگی از اسارت نفس، شکوفایی ایمان و یقین، عید عبادت و بندگی، عید اطاعت از قادر یکتا، نزول فیض رب العالمین، جشن «تقرب» عاشقان، روز اوج بندگی و تجلی ایثار ابراهیمی، پرشکوه‌ترین ایثار و زیباترین جلوه‌ی تعبد در برابر خالق یکتا، عید نزدیک شدن دل‌ها به قرب الهی و عید سرسپردگی و بندگی است، عید قربان با نماز و عبادتش، با ذکر و دعایش، با قربانی و صدقات و احسانش، بستری برای جاری ساختن مفهوم عبودیت و بندگی است. عید قربان، یعنی فدا کردن همه «عزیزها» در آستان «عزیزترین» و «دشمنان» همه وابستگی‌ها به عشق مهربان‌ترین. عید قربان، جلوه‌گاه نیکو مسلمانان است و فصل قرب مسلمانان به خداوند در سایه هدایت عید قربان، عید فداکاری، ایثار، قربانی، اخلاص، عشق، بندگی و یادآور زیباترین نمونه تعبد انسان در برابر خداوند متعال است. عید قربان، بالاترین نقطه‌ای است که او مقام بشر تعیین می‌شود و تا ابد، درجه ایمان با همان نقطه سنجیده گردد. عید قربان، عید شرافت بنی آدم است و کرامت انسانی‌اش؛ جشن رها شدن از بند پدران است که جان فرزند خویش را نذر قربانگاه‌ها می‌کردند. عید قربان، سرآغاز حکومت توحید است و تولد ایمان و مرگ تردید. عید قربان، نقطه عطف آزاد است در تاریخ اسارت‌ها و بردگی‌هایی که بر انسان تحمیل شده بود. عید قربان، عید سپردن بیرون آمدن از امتحان عبودیت است. عید قربان روز رها شدن از تعلقات دنیوی و رهایی از هر آنچه غیر خدایی است. مبارک باد عید قربان، نماد بزرگ‌ترین جشن رهایی انسان از وسوسه‌های ابلیس. ابراهیم دستان جوان اسماعیل را برداشته و با گام‌های استوار، به سمت قربانگاه پیش می‌رود. گام‌های ابراهیم سرعت می‌گیرد و قلب سپید فرشتگان در سینه می‌لرزد. ابراهیم بر تمام محبت و عاطفه پدری خنجر کشیده است تا توحید را با ریختن خون گلوئ اسماعیل، تقدیس کند. فرشتگان، حیران مانده‌اند و از همدیگر می‌پرسند: خدایا! این چگونه تقدیسی است؟! فرشتگان نمی‌دانند که «آن کس که تو را شناخت جان را چه کند/فرزند

و عیال و خانمان را چه کند/دیوانه کنی هر دو جهان را بخشی/دیوانه تو هر دو جهان را چه کند؟ ابراهیم، آیین جنون را بنیان می‌نهد و خون و جنون، هم‌رنگ‌اند و هم‌زاد. ابراهیم، دریافته بود که «گل سرخ توحید را تیغ، نگاهبان است.» گاهی خورشید توحید، چنان در خزان خرافه و اوهام غروب می‌کند که تنها سرخی شفق، رنگ از چهره آن می‌تواند بشوید و تابش و درخشش آن را دوباره به ما بازگرداند. سال‌ها بعد، فرزند دیگری از تبار گل سرخ، به نگاهبانی توحید پرداخت. سال‌ها بعد، حسین علیه السلام چون ابراهیم احساس کرد که تیغ توحید، دیگر آن جوهر و برندگی را از دست داده است و در هجوم جهل و خرافات خفه شده شد. حسین علیه السلام، احساس کرد که دیگر تیغ توحید آن جوهر محمدی را ندارد تا پرده‌های جهالت ابوجهل‌ها و تارهای عنکبوتی ابوسفیان‌ها را از او ببرد. حسین علیه السلام، احساس کرد که دیگر تیغ توحید از هیبت ذوالفقاری، بر مانده است و بت‌ها و خیبرها، سنگ به سنگ و دیوار به دیوار در اطراف مکه تدشیده‌اند. حسین، با گلستانی از گل‌های محمدی به پا خاست؛ تا با ریختن سرات خون، تیغ توحید را درخشان کند و بت‌ها را از حریم کعبه فرو ریزد و خیبرهای شر و فساد را ویران کند. حسین علیه السلام، با فوجی از اسماعیل، حج را ناتمام گذاشت و به سمت «منا» ی تازه رهسپار شد. نام دیگر این منا، «کربلا» است. سلام بر حسین علیه السلام که وارث خون اسماعیل است. سلام بر ابراهیم و سلام بر اسماعیل.

حسن بابایی اصفهان / عقربین ۱۳۸۰

